

Liwayway

*Isang Manghahayag ng Presensya
ni Cristo*

Ang magasin na The Dawn

Abril 2026

Talaan ng mga Nilalaman

PANGUNAHING ARTIKULO	2
BUHAY MULA SA MGA PATAY	2
PAG-AARAL NG BIBLIYA	18
ANG PAG-ASA NG PAGKABUHAY NA MULI	18
IBIGAY KAY CESAR AT KAY DIOS	21
MAGING TULAD NG BATA	24
ITURO SA PAMILYA	27
KRISTIYANONG BUHAY AT DOKTRINA	31
MGA PAHIWATIG NG PAGIGING ALAGAD	31

Sumabay sa iyong Bibliya!

Buhay Mula sa mga Patay

"Ipinahayag ko sa inyo una sa lahat ang tinanggap ko rin, na si Cristo ay namatay para sa ating mga kasalanan ayon sa mga kasulatan; at na siya'y naburol, at na siya'y muling nabuhay sa ikatlong araw ayon sa mga kasulatan."

1 Corinto 15:3,4

Ang Bibliya mula simula hanggang wakas ay nagtuturo ng isang doktrina na hindi matatagpuan kahit saan pa: na ang buhay sa hinaharap para sa mga patay ay darating sa pamamagitan ng muling pagkabuhay. Lahat ng mga manunulat na hinimok ng Diyos ay ipinahayag ang kanilang tiwala sa isang Manunubos. Higit pa nilang ipinahayag na "sa umaga," kapag tinawag ng Diyos ang sangkatauhan mula sa libingan, sila ay lalabas, at ang masasama ay hindi na maghahari sa mundo. Sinasabi sa atin ng salmista, "Tulad ng mga tupa, inilalagay sila sa libingan; kamatayan ang magiging pagkain nila; at ang matuwid ay maghahari sa kanila sa umaga." (Awit 49:14). Ang "umaga" ay magdadala ng paghahari sa mga matuwid ngunit pakakawalan din nito ang lahat mula sa kapangyarihan ng libingan. Itinuro rin ng mga propeta ang muling pagkabuhay ng mga patay, at inilagay ng mga manunulat ng Bagong Tipan ang lahat ng kanilang pag-asa para sa buhay at pagpapala sa hinaharap dito. Sumulat ang Apostol Pablo, "Kung ang mga patay ay hindi muling mabubuhay, hindi rin naman muling nabuhay si Cristo. At kung si Cristo ay hindi muling nabuhay, ang inyong pananampalataya ay walang kabuluhan; kayo'y nasa inyong mga

kasalanan pa rin. At ang mga nangatulog kay Cristo ay nangasira na rin." 1 Corinto 15:16-18

Pagkabuhay na Muli ng ating Panginoon

Pinag-usapan ni Pablo ang kapangyarihan ng Diyos kaugnay ng pagkabuhay ni Jesus mula sa mga patay: "Ano ang k ing labis na kadakilaan ng kaniyang kapangyarihan sa ating kapakinabangan, tayong mga nananampalataya, ayon sa paggana ng kaniyang makapangyarihang puwersa, na kaniyang ginawa kay Cristo, nang kaniyang binuhay siyang mag-uli sa mga patay, at kaniyang pinalukluk sa kaniyang sariling wanan sa makalangit na mga lugar." (Efeso 1:19,20). Inhula mismo ni Jesus ang kanyang kamatayan at kasunod na pagkabuhay sa kanyang mga alagad, na sinasabing "kailangang pumunta siya sa Jerusalem, at magdusa ng maraming bagay mula sa mga nakatatanda, at mga punong pari, at mga eskriba, at mamatay, at muling mabuhay sa ikatlong araw." Mateo 16:21

Ang muling pagkabuhay ni Jesucristo ay higit pa sa paggising mula sa pagtulog ng kamatayan. Ito ang kanyang pagpapalualhati sa pinakamataas na antas ng buhay sa buong sansinukob – ang banal. Ang muling nabuhay na katayuan ni Jesus ay inilarawan bilang: "Nakalalamang sa lahat ng pamunuan, at kapangyarihan, at sikanan, at kaharian, at sa bawat pangalang ipinangalan, hindi lamang sa sanlibutang ito, kundi pati sa darating pa: At [ang Diyos] ay naglagay ng lahat ng bagay sa ilalim ng kaniyang mga paa, at binigyan siya ng pagkaulo sa lahat ng bagay sa iglesia, Na siyang kaniyang katawan, ang kaganapan niya na siyang pumupuno sa lahat sa lahat." "At siya ang ulo ng katawan, ang iglesia: siyang pasimula, ang panganay sa mga patay; upang sa lahat ng bagay siya

ang magkaroon ng manunungang dako." Efeso 1:21-23; Colosas 1:18

Bagaman hindi natin lubos na mauunawaan ang kapangyarihang kasangkot sa ganitong makapangyarihang gawa, maaari at nararapat tayong magalak sa maraming katiyakan sa Bibliya na ang kaparehong kapangyarihang nagmulat kay Jesus mula sa mga patay ay nangakong tutulong sa atin sa bawat oras ng ating pangangailangan. Ang kapangyarihang ito ng Diyos ay ibinibigay sa atin ayon sa ating katapatan sa pag-alay ng ating buhay bilang mga kapwa tagapaghandog kasama si Jesus. Sa mahalagang kaisipang ito tumutukoy si Pablo nang sinabi niya, "Oo, at higit pa rito, itinuturing ko ang lahat ng bagay na pagkalugi dahil sa kaluwalhatian ng pagkakilala kay Cristo Jesus na aking Panginoon: , na dahil sa kaniya ay tiniis ko ang pagkalugi ng lahat ng bagay, at itinuturing ko ang mga ito na basura, upang siya'y aking makamtan." (Filipos 3:8). Pagkatapos ay dinagdag niya, "Upang makilala ko siya [si Jesus], at ang kapangyarihan ng kaniyang pagkabuhay na mag-uli, at ang pakikisama sa kaniyang mga paghihirap, na ako'y nagiging kawangis ng kaniyang kamatayan; Kung paanoman ako'y makasapit sa pagkabuhay na mag-uli ng mga patay." Filipos 3:10,11

Ang makapangyarihang kapangyarihan ng Diyos ay nagbibigay sa atin ng kinakailangang lakas upang ialay ang ating buhay kung araw-araw nating iniaalay ang ating sarili bilang buhay na handog sa kaniya. (Roma 12:1). Hindi ginagamit ng Panginoon ang kaniyang kapangyarihan upang pilitin ang kaniyang bayan na gawin ang kaniyang kalooban. Kung ipapakita nila ang kagustuhang maghandog, ibinibigay niya ang pagkakataon at ang kinakailangang lakas

upang tiisin ang mga pagsubok na maaaring idulot ng kaniyang pinapino na gawain ng pagtanggap. Ipinahayag ni Apostol Pedro ang wastong pagkakasunod-sunod ng kaisipan tungkol sa bagay na ito. Sinulat niya, "Kaya't magpakumbaba kayo sa silong ng makapangyarihang kamay ng Dios, upang kayo'y kaniyang itas sa takdang panahon; na ihuhulog ninyo ang buong pagkabahala sa kaniya; sapagka't siya'y nagmamalasakit sa inyo." 1 Pedro 5:6,7

Ang Talumpati ni Pablo

Binigyan tayo ni Pablo ng isang kumpletong talumpati tungkol sa muling pagkabuhay sa kanyang liham sa mga kapatid sa Korinto sa 1 Corinto 15:12-28. Una, pinatutunayan niya na ang pananampalataya sa muling pagkabuhay ay bahagi ng doktrinang Kristiyano, na kung wala rito, ang buong balangkas ng paniniwalang Kristiyano ay magiging walang halaga. (1 Corinto 15:12-19). Pangalawa, matapos patunayan ang doktrina, ipinakita niya na ang pagkabuhay na mag-uli ng ating Panginoon ay garantiya ng Diyos ng pagkabuhay na mag-uli para sa buong sangkatauhan, na para kaniya namatay si Cristo. (1 Corinto 15:20). Ipinalalagay pa niya ang katotohanang ito at ang makatwirang dahilan nito sa pamamagitan ng pagsasabing, "Sapagkat kung paanong sa pamamagitan ng tao dumating ang kamatayan, sa pamamagitan din naman ng tao dumating ang pagkabuhay na mag-uli ng mga patay." (1 Corinto 15:21). Sa pamamagitan ng taong si Adan dumating ang kamatayan sa buong sangkatauhan, , kaya naman sa pamamagitan ng taong si Cristo Jesus nagiging magagamit sa lahat ang pagpapala ng muling pagkabuhay.

Mahalagang tandaan na bagaman ang ganap na muling pagkabuhay tungo sa kasakdalan ay inilaan para sa buong sangnilikha ng tao, hindi ibig sabihin na lahat ay makakatanggap ng pagpapala ng walang hanggang buhay na ihahandog sa ilalim ng pamamahala ng kaharian ni Cristo ng katotohanan at katuwiran. Ang walang hanggang buhay ay para lamang sa mga matagumpay na makakalampas sa isang panahon ng pagsubok at paglilitis upang patunayan ang kanilang karapat-dapat sa ilalim ng matuwid na mga kondisyon ng kaharian. Lahat ng naglalagay ng kanilang pananampalataya at tiwala kay Cristo, at nagpapalago ng pagkatao na katulad ng sa kaniya, ay "bibigyang-buhay." Makakatanggap sila ng walang hanggang buhay bilang tao. Ito ang ibig sabihin ng mga salita ng apostol: "Sapagkat kung paanong sa Adan ay namatay ang lahat, gayon din naman sa Cristo ay mabibigyang-buhay ang lahat." (1 Corinto 15:22). Lahat ng matagumpay na makapasa sa mga pagsubok ng pagkatao at pagsunod sa banal na batas pagkatapos nilang magising mula sa kamatayan ay matatanggap ang kabuuan ng pangakong ito.

Ang Nangunguna

Gaya ng nabanggit kanina, isinulat ni Pablo na itinuring niyang "pagkawala ang lahat ng bagay" upang malaman niya ang kapangyarihan ng muling pagkabuhay ni Jesus. Walang duda na nasa isip niya ang kapangyarihan ng Langit na Ama na magagamit ng kaniyang bayan habang iniaalay nila ang kanilang mga buhay bilang sakripisyo kasama ni Jesus, at ang karagdagang paggamit ng Diyos sa kapangyarihang iyon para sa kapakanan ng kongregasyon sa "unang pagkabuhay." Pahayag 20:6

Ang lahat ng kasalukuyang pakinabang ng kalusugan, ginhawa, prestihiyo, o ligayang makamundo ay magiging walang kuenta kapag inihambing sa kaluwalhatian sa espirituwal. Dapat nating isipin, gaya ng ginawa ni Pablo, na ang lahat ng iba pa ay walang kabuluhan habang iniisip natin ang ipinangako sa lahat ng tinawag sa ganoong mataas na dangal. Gayunpaman, magiging atin lamang ang ganoong karangalan kung tayo ay nakikibahagi sa mga paghihirap ni Cristo ngayon. Gaya ng sinabi ng apostol: "Ang mga bagay na dati'y pakinabang sa akin, itinuring kong pagkalugi alang kay Cristo." (Filipos 3:7). Kung tayo'y magiging tapat, mararanasan natin ang makapangyarihang kapangyarihan ng Diyos na magbangon sa atin mula sa mga patay sa unang pagkabuhay-muli at itataas tayo sa kaniyang sariling kanan kasama ni Cristo. (Pahayag 3:21). Kaya, ang hinaharap na mana ng tapat na iglesia ay magiging kaluwalhatian, "ang kaluwalhatiang higit." 2 Corinto 3:10

Magaan na Pagsubok

Sa pagsusulat tungkol sa paksang ito, sinasabi sa atin ni Pablo, "Ang magaanang kapighatian namin, na sandali lamang, ay naghahanda para sa amin ng dipangkaraniwang bigat ng kaluwalhatian sa walang hanggan; Sapagkat hindi namin tinitingnan ang mga bagay na nakikita, kundi ang mga bagay na hindi nakikita: sapagkat ang mga bagay na nakikita ay pansamantala; ngunit ang mga bagay na hindi nakikita ay walang hanggan." (2 Corinto 4:17,18). Dito ipinapakita ng apostol sa atin na tanging yaong lubos na nagbigay ng kanilang sarili sa Diyos ang makakaintindi at makahahalaga sa makalangit na pagtawag na ito kay Cristo Jesus. Tungkol sa

ibinibigay ni Jesus para sa atin, lalo pang sinabi ni Pablo: "Siya ang itinakda ng Diyos bilang handog-pampawi sa pamamagitan ng pananampalataya sa kaniyang dugo, upang ipahayag ang kaniyang katuwiran dahil sa kapatawaran ng mga kasalanang naganap na, ayon sa pagtitiis ng Diyos; upang ipahayag, nga, sa panahong ito ang kaniyang katuwiran: upang siya'y maging matuwid, at maging tagapagbigay-katuwiran sa kaniya na sumasampalataya kay Jesus." Roma 3:25,26

Ipinapakita sa atin ni Apostol Pablo na mayroong kaayusan na dapat sundin kaugnay ng muling pagkabuhay. Pagkatapos niyang sabihin na "lahat" ay bibigyan ng pagkakataong "mabuhay," sinabi niya ito: "Ngunit ang bawat isa ay ayon sa kaniyang kaayusan: si Cristo ang unang bunga." (1 Corinto 15:23). Ang klase ng mga unang bunga, ang mga tapat na miyembro ng simbolikong katawan ni Cristo, ang mauuuna sa pagkakasunod-sunod at ranggo. (1 Corinto 12:12,27). Kung magiging tapat sila sa pakikipag-isa kay Cristo sa pamamagitan ng pagsasakripisyo sa kasalukuyang buhay na ito, magiging bahagi sila ng klase ng "mga unang bunga". "Hindi ba ninyo nalalaman na tayong lahat na nabinyagan kay Cristo Jesus ay nabinyagan sa kaniyang kamatayan? Kaya nga, tayo'y nakalibing na kasama niya sa pamamagitan ng binyag sa kamatayan, upang kung paanong si Cristo ay binuhay na mag-uli sa pamamagitan ng kaluwalhatian ng Ama, ay gayon din naman tayo'y lumakad sa bayang pagkabuhay. Sapagkat kung tayo'y naging kapisanan sa kaniyang kamukhaan ng kamatayan, tayo'y magiging kapisanan din sa kaniyang pagkabuhay na mag-uli." Roma 6:3-5

Ang panawagan na maging kabilang sa uri ng unang bunga ay nagsimula mga siglo na ang nakalipas nang ang ating Panginoong Hesus—ang ulo ng iglesia—ay muling nabuhay mula sa mga patay. Tunay nga, siya ang "una," at ang pinakamataas na ranggo sa mga unang bunga. Mula noon, isang "maliit na kawan" ng mga mananampalataya ang nakibahagi, sa pamamagitan ng pananampalataya, sa sakripisyo ng Manunubos. Ipinagkaloob nila ang kanilang sarili sa Panginoon at naging kapwa tagapagmana kasama ni Cristo. Tungkol sa mga ito, isinulat ni Pablo, "Kung mga anak nga tayo, mga tagapagmana naman; mga tagapagmana ng Diyos, at mga kapwa tagapagmana kay Cristo; kung tayo'y nakikisakit sa kaniya, upang tayo'y magkaroon din ng kapurihan na kasama niya." "Kung kay Cristo kayo, kayo nga'y binhi ni Abraham, at mga tagapagmana ayon sa pangako." Roma 8:17; Galacia 3:29

Pinaghawahan ng Diyos

Ang mga nagsusumikap na maging kabilang sa unang bunga ay hinikayat sa gawaing ito ng maraming mahalagang pangako ng Diyos. "Ngayon, kung tayo'y namatay na kasama ni Cristo, naniniwala tayo na mabubuhay din tayo na kasama niya: Alang sa hindi na pagkabuhay ni Cristo sa mga patay, hindi na siya mamamatay pa; ang kamatayan ay wala nang kapangyarihan sa kaniya." (Roma 6:8,9). Ito ay isang karagdagang halimbawa ng makapangyarihang kapangyarihan ng Langit na Ama. Ang kapangyarihang ito kaugnay ng muling pagkabuhay ng ating Panginoong Jesus ay nagpapatibay sa atin laban sa bawat atake ng Kaaway. Pinalitan nito ang takot ng tapang, at binibigyan nito ng muling lakas ang mga napapagod. Gayunpaman, kasabay nito, ang

kapangyarihan ng Diyos ay hindi tayo inilalayo sa ating mga kinakailangang pagsubok at karanasan, ni hindi rin tayo pinapaligtas sa pagdurusa para sa katuwiran. (1 Pedro 4:12-16). Sa halip, tinutulungan tayo nitong maghintay sa Panginoon at magtiis nang may pagtitiis hanggang sa wakas. Mateo 24:13

Ito nga ang pinagpala na pag-asa at mana ng lahat ng bayan ng Diyos na nagnanais na ipagpatuloy ang paglakad sa mga yapak ng ating minamahal na Panginoong Jesus. Ang mga ito ay tinatakan ng "banal na Espiritu ng pangako," na sa pamamagitan ng Salita at probidensya ng Diyos ay nagpapatotoo na sila ay "tinanggap sa Minamahal." (Efeso 1:13,6). Ingatan natin ang mga pangakong ito: "Ang lahat ng pinamumunuan ng Espiritu ng Diyos ay mga anak ng Diyos. Sapagkat hindi ninyo tinanggap ang espiritu ng pagkaalipin upang muling matakot; kundi tinanggap ninyo ang espiritu ng pagiging anak, na sa pamamagitan nito tayo'y sumisigaw, 'Abba, Ama.' Ang Espiritu mismo ang nagpapatotoo kasama ng ating espiritu na tayo ay mga anak ng Diyos." "Minamahal, ngayon ay mga anak tayo ng Diyos, at hindi pa nahahayag kung ano tayo magiging: ngunit nalalaman natin na, kapag siya'y nahayag, tayo'y magiging kawangis niya; sapagkat makikita natin siya kung ano siya." Roma 8:14-16; 1 Juan 3:2

Ang pagkabuhay na mag-uli ng mga unang bunga, ang ulo at katawan ng klase ni Cristo, ay unang yugto pa lamang ng pagtupad sa pangako ng isang buhay sa hinaharap para sa sangkatauhan sa pamamagitan ng pagkabuhay na mag-uli ng mga patay. Ang banal na pangako ay "may pagkabuhay na mag-uli ng mga patay, ng mga matuwid at ng mga hindi matuwid." (Gawa 24:15). Ilalagay ni Cristo "sa ilalim ang lahat ng

pamamahala at kapangyarihan at kapuwersa" upang ituro ang katuwiran, katotohanan, at pag-ibig sa lahat ng tao. "Sapagkat kailangan siyang maghari, hanggang mailagay niya sa ilalim ng kaniyang mga paa ang lahat ng kaniyang mga kaaway. Ang huling kaaway na lipulin ay ang kamatayan." 1 Corinto 15:24-26

Isang Pagbangon Muli - Pagbawi

Sa Bibliya, ang salitang "pagkabuhay na mag-uli" ay matatagpuan lamang sa Bagong Tipan. Ito ay salin ng salitang Griyego na anastasis, na ang ibig sabihin ay "pagbangon muli," "pagbawi," o "pag-alsa." Iba namang salitang Griyego ang ginagamit kapag tinutukoy ang pansamantalang paggising ng mga taong himalang nagising mula sa kamatayan, ngunit muling namatay. Ganito ang nangyari sa muling pagkabuhay ni Lazaro at ng iba pa kung saan hindi ginamit ang salitang Griyegong anastasis, ni ang katumbas nitong salitang Ingles na "resurrection." Tingnan ang Juan 12:1.

Ang "tubos para sa lahat" na ibinigay ng ating Panginoon ay nagsiguro ng pagkakataon ng isang ganap na pagkabuhay na mag-uli [anastasis] para sa lahat. (1 Timoteo 2:5,6). Ang pagtukoy sa pagkabuhay na mag-uli bilang simpleng muling paggising para sa panandaliang buhay na susundan ng muling kamatayan ay magiging paglilimita sa kapangyarihan ng Diyos pati na rin sa kaniyang plano para sa sangkatauhan. Ang tunay na kahulugan ng salitang ito ay naglalaman ng kaisipan ng ganap na pagpapanumbalik ng lahat ng nawala. Nawalan ang sangkatauhan ng kaperpeksiyohan at napasok sa isang paikot-ikot na pagbagsak na nagdulot ng moral na pagkabulok, karamdaman, kalungkutan, at sa huli

ay kamatayan. Namatay ang ating Panginoong Hesus upang mabawi ang lahat ng nawala, at ang pangako ng muling pagkabuhay ay samakatuwid ang pangako ng pagpapanumbalik ng mga nawala at pagkatapos ay tinubos. Lucas 19:10

Upang maunawaan ang buong diwa ng salitang anastasis, na tumutukoy sa pagpapanumbalik o pag-alsa, dapat nating alalahanin kung gaano kalalim ang pagkahulog ng tao. Ang ganap na pagpapanumbalik, na tiniyak para sa sangkatauhan ng kanilang Manunubos, ay isang ganap at kumpletong pagbawi ng lahat ng nawala. Tunay na nawala ang buhay, ngunit kasabay nito ang lahat ng kasamang pagkasira - pangkaisipan, pangmoral, at pangkatawan - na nagwakas sa ganap na pagkasira, ibig sabihin, kamatayan. Sa pamamagitan ng kusang-loob na sakripisyo at kasunod na pagkabuhay na mag-uli ng Tagapagligtas ng mundo, ang ating Panginoong Jesus, isang ganap na pag- , ang pag-angat sa dakilang katayuan ng kaperpektoan at sa larawan at kawangis ng Diyos, ay tatamasa ng lahat ng may kusang-loob at masunurin sa pamilyang sangkatauhan sa ilalim ng matuwid na pamamahala ng uri ni Cristo, ulo at katawan, sa panahon ng Mesiyanikong kaharian.

Pagbabalik sa Kaperpektohan

Ang libong-taong kaharian ni Cristo ay magiging araw ng pagkabuhay para sa buong sangkatauhan. (Pahayag 20:4,6). Gayunpaman, hindi pipilitin ang sangkatauhan na kamtin ang dakilang kaganapang pangkaisipan at moral na inihandog kay Cristo para sa lahat. Kapag bumangon ang mga patay mula sa libingan, kailangan nilang makipagtulungan at makilahok sa mga bagay na may kinalaman sa

kanilang sariling pagkabuhay tungo sa kaganapan. Sa libingan, wala nang pagkakataong gawin ito. Tulad ng sinasabi ng Kasulatan, "Anumang akayin ng iyong kamay na gawin, gawin mo ito ng buong lakas; sapagkat sa libingan, na iyong pupuntahan, ay walang gawain, ni pakana, ni kaalaman, ni karunungan." "Sapagkat sa kamatayan ay wala nang alaala sa iyo; sa libingan, sino ang magpapasalamat sa iyo?" Ecclesiastes 9:10; Awit 6:5

Basa natin sa Juan 5:28,29, "May darating na oras na ang lahat ng nasa mga kutkutan ay maririnig ang kaniyang [ni Jesus] tinig at lalabas, ang mga gumawa ng mabuti sa muling pagkabuhay ng buhay, at ang mga gumawa ng masama sa muling pagkabuhay ng paghatol." Anak ng biyayang pagpapatibay na ang lahat sa kanilang mga libingan ay gigisingin sa muling pagkabuhay ng mga patay. Magkakaroon ng dalawang uri na gigisingin, at sa ilalim ng magkaibang kalagayan. Tulad ng ating nabanggit na, ang mga lubos na nakatuon na tapat hanggang sa kamatayan, ay lalabas mula sa kamatayan tungo sa isang perpektong, makalangit na buhay. Tatanggap sila ng banal na kalikasan na hindi na sasakupan ng kapangyarihan o kontrol ng kamatayan. Pahayag 2:10; 2 Pedro 1:4

Ang natitirang bahagi ng sangkatauhan ay gigisingin para sa isang panahon ng paghuhukom, o pagsubok, kung saan magkakaroon sila ng pagkakataon para sa ganap na pagbangon at paggaling mula sa kasalanan at kamatayan. Kailangan nilang sumunod sa mga tagubilin ng libong taong araw ng paghuhukom na iyon. Magkakaroon sila ng pinakamainam na kalagayan upang matuto tungkol sa Langit na Ama sa pamamagitan ng patnubay ni Cristo, ang ulo at

katawan. Isinulat ng propeta, "Magagalak ang ilang at ang liblib na lugar dahil sa kanila; at ang disyerto ay magliliket, at mamumulaklak na parang rosas. ... Kanita'y mabubuksan ang mga mata ng bulag, at malalagusan ang mga tainga ng bingi. ... At magkakaroon doon ng isang daan, at isang landas, at ito'y tatawaging Landas ng Kabanalan; ... At ang mga tinubos ng Panginoon ay babalik at parating sa Siyon na may awit at may walang hanggang kagalakan sa kanilang mga ulo: makakatagpo sila ng kagalakan at tuwa, at ang dalamhati at ang daing ay tatakas." Isaias 35:1,5,8,10

Ang kahanga-hangang talata ng kasulatan na ito ay nagpapahayag kung paano dadalhin ang lupa sa kasakdalang idinisenyo ng Diyos para dito. Ang lupa ay muling magiging masayang tahanan at isang magandang paraiso para sa sangkatauhan. Ang kaharian ng Mesiyas ay hindi lamang magpapasulong sa sangkatauhan kundi magdadala rin ng mga pagpapala ng kasakdalan sa lupa. Nabatid na ng Diyos ang lahat ng pangangailangan ng kaniyang plano at maghahanda ng saganang probisyon para sa lahat ng pangangailangan ng kaniyang nilikhang tao. Ipinangako Niya na ililigtas ang sangkatauhan mula sa kapangyarihan ni Satanas at sa kaniyang nakasisilaw na impluwensiya. Pahayag 20:1-3

Ang mga pagpapala ng kaharian ni Cristo ay sa huli ay magbubukas sa mga mata ng mga bulag, kapwa sa pisikal at simbolikong paraan. Lahat ng kamangmangan, pagkiling, at pamahiin ay aalisin. Lahat ay darating sa tumpak na kaalaman ng Katotohanan tungkol sa banal na pagkatao at mga katangian, at lalo na ang pag-ibig ng Diyos. Dahil dito, ang tunay na kaalaman tungkol sa Panginoon ay

pupuno sa buong lupa "na gaya ng pagbabalot ng tubig sa dagat." (Isaias 11:9). Hindi lamang gagalingin ang mga katawan ng tao, kundi malalaya rin ang kanilang isipan at puso mula sa pagkaalipin sa kasalanan. Ito ang layunin at dakilang gawa ng Mesiyanikong kaharian. Kapag naitatag na ang kaharian, magsisimulang dumaloy sa lahat ng tao ang mga biyaya ng kapayapaan, kagalakan, at buhay. Nagagalak tayo na ang Diyos ay may plano para sa buong mundo, na kinabibilangan ng wakas sa lahat ng mga bagay na naghiwalay sa sangkatauhan mula sa Kanyang pag-ibig. "At hindi na ituturo ng bawat isa sa kaniyang kapuwa, at ng bawat isa sa kaniyang kapatid, na sasabing, Kilalanin mo ang Panginoon: sapagka't ang lahat ay makakakilala sa akin, mula sa pinakamaliit na gaya ng pinakadakila." Hebreo 8:11

Nakita ni Juan na tagapaghayag ang mga kalagayang ito sa isang pangitain at sinabi: "Nakita ko ang isang bayang bagong langit at isang bayang bagong lupa: sapagkat ang dating langit at ang dating lupa ay lumipas na; at wala nang dagat. At ako, si Juan, ay nakita ko ang banal na lunsod, ang bayang Herusalem, na ibinababa mula sa langit ng Diyos, na inihanda na parang nobyang pinalamutian para sa kaniyang lalaki. At nakarinig ako ng malakas na tinig mula sa langit na nagsasabi, 'Narito, ang tabernakulo ng Diyos ay nasa mga tao, at siya'y maninirahan kasama nila; at sila'y magiging bayan niya, at ang Diyos mismo ang sasama sa kanila at magiging Diyos nila. At papahirin ng Dios ang lahat ng luha sa kanilang mga mata; at hindi na magkakaroon ng kamatayan, ni dalamhati, ni pag-iyak, at hindi na magkakaroon ng anumang sakit: sapagkat ang mga dating bagay ay lumipas na. At ang nakaupo sa trono ay nagsabi, 'Narito, ginagawa kong bago ang lahat ng bagay.' At

sinabi niya sa akin, 'Sumulat ka, sapagkat ang mga salitang ito ay totoo at tapat.' Pahayag 21:1-5

Muli, magkakaroon ang sangkatauhan ng kapangyarihan sa buong daigdig at makapamumuhay nang may kapayapaan at kagalakan magpakailanman. Lahat ay ganap nang matutunan ang mga aral na nakabatay sa mga salita ni Jesus, na nagsabi, "Ibigin mo ang Panginoon mong Dios ng s g buong puso mo, ng buong kaluluwa mo, ng buong pag-iisip mo, at ng buong lakas mo. ... Ibigin mo ang iyong kapuwa na parang iyong sarili." Marcos 12:30,31

Ang pag-ibig ang pangunahing biyaya na kailangang matutunan at isabuhay ng sangkatauhan. "Ang pag-ibig ang katuparan" ng kautusan ng Diyos. (Roma 13:10). Ang lahat ng nagnanais na mabuhay magpakailanman sa isang perpektong daigdig ay kailangang maabot ang pag-ibig na ito. Ang tanda ng pagkatao na ito, na inilalagay ng batas ng Diyos bilang kundisyon para sa buhay, ay ang perpektong pag-ibig. Sa huli, ang batas na ito ang dapat mamahala sa lahat ng may katalinong nilalang ng Diyos na makakamit ang buhay na walang hanggan. Kapag ang tao ay ganap nang maibabalik sa wangis ng Diyos, mamahalin siya ng bawat tao, ang minamahal Niyang Anak, at ang buong kapatiran ng sangkatauhan.

Nang mamatay si Lazaro, hinanap ni Jesus ang kanyang nagdadalamhating kapatid na si Marta upang aliwin siya. "Sinabi ni Jesus sa kaniya, Muli'y mabubuhay ang kapatid mo. Sinabi ni Marta sa kaniya, Alam ko na siya'y muling mabubuhay sa pagkabuhay na mag-uli sa kahuling araw. Sinabi ni Jesus sa kaniya, Ako ang pagkabuhay na mag-uli at ang buhay: ang sumasampalataya sa akin, siya'y mabubuhay kahit na mamatay. At ang sinumang nabubuhay at

sumasampalataya sa akin ay hindi mamamatay magpakailanman." (Juan 11:23-26). Sa pananabik, inaabangan natin ang panahong iyon kung kailan ang mga taos-pusong salitang ito ay ganap na matutupad sa bawat tao sa buong mundo.

Pag-aaral ng Bibliya

Aralin para sa Abril 5

Ang Pag-asa ng Pagkabuhay na Muli

Pangunahing Talata: "Ngunit si Cristo'y muling nabuhay na, bilang panganay sa mga nangatulog."

1 Corinto 15:20

Piniling Kasulatan:

1 Corinto 15:12-28

Kung may unang bunga, dapat may "sumunod na bunga." Malinaw ang lohika. Ang pangangatwiran ni Apostol Pablo tungkol sa muling pagkabuhay ay makapangyarihan at bumubuo ng matibay na teolohikal na batayan ng ating Kristiyanong pananampalataya.

Si Cristo ay muling nabuhay mula sa mga patay - hindi sa diwa ng alegoriya. Siya ay literal na muling nabuhay mula sa mga patay. Siya mismo ang nagpatotoo, "Ako ang buhay, at ako'y patay, at narito, ako'y buhay magpakailanman." (Pahayag 1:18). Dahil Siya'y nabubuhay, ang ating pag-asa para sa buhay pagkatapos ng kamatayan ay hindi panandalian kundi tunay. Kung paanong sa Adan ay namamatay tayong lahat, gayundin naman sa Cristo ay buhayin tayong lahat. "Sapagkat kung paanong sa Adan ay namamatay ang lahat, gayundin naman sa Cristo ay buhayin ang lahat." 1 Corinto 15:22

Ang mensahe ni Pablo sa mga taga-Corinto ay naaayon sa kanyang naunang pagtuturo tungkol sa

paksa. Sa Areopagus sa Athens, ibinigay niya ang isa sa mga pinaka-natatanging sermon na naitala sa Kasulatan. Tungkol sa muling pagkabuhay, ipinahayag ni Pablo na ang Diyos "ay nagtalaga ng isang araw na siyang huhusga sa sanlibutan nang may katuwiran sa pamamagitan ng Taong kaniyang itinakda. Pinatunayan niya ito sa lahat sa pamamagitan ng pagbuhay sa kaniya mula sa mga patay. At nang marinig nila ang tungkol sa pagkabuhay ng mga patay, ang iba ay nangutya, samantalang ang iba naman ay nagsabi, "Makinig kami sa iyo muli tungkol sa bagay na ito." (Gawa 17:31,32). Ang pagkabuhay ni Jesus mula sa mga patay ay nagbibigay ng katiyakan na ang lahat ay bibigyan ng pagkakataon na magkaroon ng buhay na walang hanggan. Ang Diyos "ay nagpabangon kay Jesus na ating Panginoon mula sa mga patay, na ipinagkaloob dahil sa ating mga pagsalangsang, at muling binuhay dahil sa ating katuwiran." (Roma 4:24,25). Ang pagkabuhay ni Jesus mula sa mga patay ang batayan ng ating pagbibigay-katwiran. Ito ang saligan ng ating pag-asa para sa buhay pagkatapos ng kamatayan.

Nakakatuwang isipin, may ilang kapatid sa simbahan sa Korinto ang gumagawa ng isang nakakagulat na pahayag. "Ngayon kung ipinangangaral na si Cristo ay binuhay na mag-uli, paano masasabi ng ilan sa inyo na walang muling pagkabuhay ng mga patay?" (1 Corinto 15:12). Paano nga ba nangyari na itinanggi ng mga Kristiyano ang doktrina ng muling pagkabuhay? Wala ba silang alam? Hindi namin iyon pinaniniwalaan. Ang mga tumatanggi sa muling pagkabuhay sa Korinto ay malamang na mga edukadong Sadusiyo na naging Kristiyano. Ang kanilang sekta ay may kakaibang paniniwala na walang muling pagkabuhay!

Ginamit ni Pablo ang katotohanang iyon para sa kanyang kalamangan nang ipagtanggol niya ang sarili laban sa pag-uusig ng mga Hudyo. "Nang mapansin ni Pablo na ang isang bahagi ay mga Sadusiyo at ang isa naman ay mga Pariseo, sumigaw siya sa lupon, Mga kapatid, ako'y isang Pariseo, anak ng isang Pariseo; tungkol sa pag-asa at pagkabuhay na mag-uli ng mga patay ako'y hinahatulan!" At nang masabi niya ito, nagkaroon ng pagtatalo sa pagitan ng mga Pariseo at mga Sadusse; at ang kapulungan ay nagkawatak-watak. Sapagkat ang mga Sadusse ay nagsasabing walang muling pagkabuhay—ni anghel man o espiritu; datapuwang ang mga Pariseo ay kumikilala sa pareho." Gawa 23:6-8

Ang tala sa Aklat ng Mga Gawa ay "lumaganap ang salita ng Diyos, at lubos na dumami ang bilang ng mga alagad sa Jerusalem, at marami sa mga pari [na ang karamihan ay mga Sadusiyo - tingnan ang Mga Gawa 5:17] ang nagpasakop sa pananampalataya." (Gawa 6:7). Ang matitibay na argumento ni Pablo ay naging mahalaga sa pagtutol sa maling akala ng mga Sadusiyo. Pinapasalamatan natin ang Diyos sa mas malinaw na pagtingin sa pagtubos na gawa ni Cristo at sa pag-asa ng muling pagkabuhay.

Ibigay kay Cesar at kay Dios

***Pangunahing Talata: "At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, Ibigay ninyo kay Cesar ang mga bagay na kay Cesar, at kay Dios ang mga bagay na kay Dios. At namangha sila sa kaniya."
Marcos 12:17***

***Piniling Kasulatan:
Marcos 12:13-17***

Nabibighani rin tayo sa karunungan at mga aral ni Jesus. Ang ating Pangunahing Bersikulo ay naging bahagi na ng karaniwang pananalita sa iba't ibang bansang Kristiyano. Dalawang milenyo na ang nakalipas mula nang sabihin ni Jesus ang mga salitang ito, at patuloy pa rin itong tumatagos bilang isang dakilang katotohanan.

Sa konteksto ng Pangunahing Talata, makikita natin ang mga Pariseo at mga Herodiano, na hindi magkasundo, ay nagkaisa upang patibagon ang ating Panginoon. Hindi tapat ang kanilang mga salita. "At nagpadala sila sa kaniya ng ilan sa mga Pariseo at ilan sa mga Herodiano upang patibagon siya sa kaniyang pananalita. At sila'y dumating at sinabi sa kaniya, Guro, nalalaman namin na ikaw ay matapat at hindi mo alintana ang opinyon ng sinuman. Sapagkat hindi ka naaapektuhan ng panlabas na anyo, kundi tunay na nagtuturo ng daan ng Diyos. Puwede bang magbayad ng buwis kay Cesar, o hindi? Dapat ba naming bayaran ito, o hindi?" (Marcos 12:13,14). Ang kanilang mga salita ay mapagkunwari, na malalim na nakaugat sa kanilang mga puso. Hindi nila kailanman pinaniwalaan na si Jesus ay "tunay na nagtuturo ng

daan ng Diyos." Nang matanto ni Jesus ang kanilang masamang balak, sinagot Niya, "Bakit ninyo ako sinusubok, kayong mga hipokrito? Ipakita ninyo sa akin ang perang pampaupang-buwis. Kaya dinala nila sa Kanya ang isang denarius." (Mateo 22:18,19). Ang katotohanang nagdala ang mga Pariseo at Herodiano ng isang denarius sa Kanya ay karagdang patunay ng kanilang panlilinlang.

Ang shekel ng mga Hudyo ang barya para sa buwis para sa paglilingkod sa templo. Ang denarius ay isang baryang Romano. Ang buwis ng Romano ay binabayaran sa denarii. Ipinakita ng mga kalaban ni Jesus, sa pamamagitan ng pagkakaroon ng naturang barya sa kanilang pitaka at pag-aalay nito sa halip na shekel, na naniniwala sila na legal na magbayad ng buwis kay Cesar. Samakatuwid, huwad ang kanilang pagpapanggap.

Hinawakan ni Jesus ang barya sa Kanyang mga kamay at itinanghal ito sa lahat. Tinanong Niya, "Kanino ang larawan at nakasulat dito?" Sinagot nila, "Kay Cesar." At sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Ibigay ninyo kay Cesar ang mga bagay na kay Cesar, at kay Dios ang mga bagay na kay Dios." At namangha sila sa Kanya." (Marcos 12:16,17). Dinagdag ng Ebanghelyo ni Mateo na pagkatapos ay "iniwan nila Siya at umalis." (Mateo 22:22). Nahulog sila sa sarili nilang bitag; nabigo ang kanilang balak at naitala bilang isang aral para sa mga henerasyon.

Bilang mga Kristiyano sa magulong mundo ngayon, nahaharap tayo sa mga nakapagtatalong tanong tungkol sa pagsasabuhay ng ating pananampalataya. Sinusubukan ng magkasalungat na pilosopiya na gamitin ang Kasulatan upang patibayin ang kanilang paninindigan. Kapag hinahatak tayo sa iba't ibang

direksyon, nananatiling ang Cristo at ang kanyang mga aral ang ating angkla. Unahin nating paglingkuran ang Diyos na ating Maylalang. Sundan natin ang payak na aral ni Jesus ng pag-ibig sa Diyos at pag-ibig sa kapuwa. Mahalin pa nga natin ang ating mga kaaway! Sinabi ni Jesus, "Ngunit sinasabi ko sa inyo na nakikinig: Mahalin ninyo ang inyong mga kaaway, gumawa kayo ng mabuti sa mga napopoot sa inyo, pagpalain ninyo ang mga nagsusumpa sa inyo, at ipanalangin ninyo ang mga mapang-abuso sa inyo. Sa sinumang sumuntok sa iyo sa isang pisngi, ihain mo rin ang kabilang pisngi. At sa sinumang kumuha ng iyong balabal, huwag mong pigilan ang iyong bestida." Lucas 6:27-29

Ang Gintong Alituntunin ay nagliliwanag sa ating daan sa araw-araw na pamumuhay. "Kung paanong nais ninyo na gawin ng mga tao sa inyo, gayon din ninyo sa kanila." (Lucas 6:31). I , ibigay natin kay "Caesar" ang mga bagay na ayon sa batas at ibigay natin sa Diyos ang ating lahat.

Maging Tulad ng Bata

***Pangunahing Talata: "Tunay na sinasabi ko sa inyo, ang sinumang hindi tatanggap sa kaharian ng Diyos na parang maliit na bata, ay hindi talaga makapasok dito."
Marcos 10:15***

***Piniling Kasulatan:
Marcos 10:13-16***

Tila labis na hindi naaayon sa kanilang ugali na pinagalitan ng mga alagad ni Jesus ang mga naghahanap ng pagpapala ng Guro sa maliliit na bata. Marahil ang mahabang araw ng pagtuturo, ang alitan sa mga Pariseo, o ang sensitibong talakayan tungkol sa diborsyo ang nagtulak sa kanilang reaksyon. Maaaring sinubukan nilang protektahan ang mga bata mula sa pagkakalantad sa ganitong tema para sa matatanda. Marahil ay abala sila sa kanilang inaasahang tungkulin sa kaharian. Sino ang uupo sa kanan ni Jesus at sino naman sa kaliwa niya? Hindi ito ang tamang panahon para maabala ng maliliit na bata. Sa kabaligtaran, nagalit si Jesus sa direksyong tinatahak ng kanyang mga disipulo. Hindi nila napapansin ang isang mahalagang punto tungkol sa kaharian at sa ranggo nito.

Sa kanyang pagkadismaya, inutusan ni Jesus, "Pabayaang ninyo ang maliliit na bata na lumapit sa Akin, at huwag ninyo silang pigilan; sapagkat ang kaharian ng Diyos ay para sa mga ganito. Tiyak na sinasabi ko sa inyo, ang sinumang hindi tatanggap sa kaharian ng Diyos na parang maliit na bata ay hindi talaga makapasok dito. At niyakap Niya sila, inilagay

Niya ang Kanyang mga kamay sa kanila, at pinagpala Niya sila." (Marcos 10:14-16). Ano ang ibig sabihin ni Jesus – "sa ganitong mga tao ang kaharian ng Diyos" na nakapaloob sa maliliit na bata?

Sila ay sapat na maliit upang buhatin ni Jesus sa kanyang mga bisig. Nagkaroon si Jesus ng katulad na karanasan noong siya ay napakabata pa. "Narito, may isang lalaki sa Jerusalem na ang pangalan ay Simeon; at ang taong ito ay matuwid at deboto, na naghihintay sa Kaaliwan ng Israel; at ang Espiritu Santo ay sumasa kaniya. At ipinahayag sa kaniya ng Espiritu Santo na hindi siya mamamatay bago niya makita ang Cristo ng Panginoon. Kaya, sa pamamagitan ng Espiritu ay pumasok siya sa templo. At nang dinala ng mga magulang ang Bata na si Jesus upang isagawa para sa Kanya ang ayon sa kaugalian ng batas, kinuha Niya Siya sa kaniyang mga bisig at pinuri ang Diyos at sinabi: Panginoon, ngayo'y pinapayagan Mo nang makalabas sa kapayapaan ang Iyong lingkod, ayon sa Iyong salita; Sapagkat nakita ng aking mga mata ang Iyong kaligtasan Na inihanda Mo sa harap ng lahat ng tao, Isang liwanag upang magbigay-liwanag sa mga Hentil, At ang kaluwalhatian ng Iyong bayan na Israel." Lucas 2:25-32

Ang mga maliliit na pinagpala ni Jesus ay may inosensiya ng puso at pag-iisip. Walang sinismo, pagkiling, rasismo, nasyonalismo, kasakiman, poot, at iba pang kakulangan ng tao na nagkasala; sila ang sumasalamin sa kalinisan ng puso, pag-ibig, at tiwalang mananaig sa kaharian ng Diyos.

Ang bisyon ni Isaias tungkol sa mapayapang kaharian ay nagpapakita ng aktibong papel ng mga pusong "maging kaibig-ibig." "Ang lobo ay maninirahan din kasama ng kordero, Ang leopardo ay hahiga kasama

ng batang kambing, Ang guya at ang batang leon at ang pinatabang hayop ay magkakasama; At isang maliit na bata ang mangunguna sa kanila. Ang baka at ang oso ay magkakaripas; Ang kanilang mga anak ay magkakasamang hahiga; At ang leon ay kakain ng dayami na parang baka. Ang sanggol na humihigop ng gatas ay maglalaro sa butas ng ahas na cobra, at ang batang inialis sa gatas ay ilalagay ang kanyang kamay sa pugad ng ahas na makamandag. Hindi sila magdudulot ng pinsala o wawasak sa buong banal kong bundok, sapagkat ang lupa ay mapupuno ng kaalaman tungkol sa Panginoon, gaya n ng pagtabon ng tubig sa dagat." (Isaias 11:6-9). Maging "tulad ng isang maliit na bata," sapagkat para sa mga ganito ang kaharian ng Diyos.

Ituro sa Pamilya

Pangunahing Talata: "At ang mga salitang ito na iniutos ko sa iyo ngayon ay manatili sa iyong puso. Ituturo mo ang mga ito nang masigasig sa iyong mga anak, at pag-uusapan mo ang mga ito kapag ikaw ay nakaupo sa iyong bahay, kapag ikaw ay naglalakad sa daan, kapag ikaw ay nahihiga, at kapag ikaw ay bumabangon."

Deuteronomio 6:6,7

***Piniling Kasulatan:
Deuteronomio 6:3-9***

Ang ating mga Pangunahing Bersikulo ay nagbabadya na sa mabilis na modernong mundo. Ang ating mundo ay puno ng patuloy at walang kapantay na mga distraksyon. Hinuhuli tayo ng mga cellphone bilang mga bihag sa ilalim ng kanilang impluwensya. Ang mga oras ng pag-flip ng pahina, pagpapadala ng mensahe, at paghahanap ng "mahahalagang" impormasyon ay lahat nag-aambag sa mga espirital na istorbo. Isang ulat ng World Health Organization noong 2024 ang nakakita na:

- 11% ng mga kabataan ang nagpapakita ng mga palatandaan ng problemadong pag-uugali sa social media, tumaas mula sa 7% noong 2018. Mas apektado ang mga babae - 13% kumpara sa 9% para sa mga lalaki.
- Ang problemadong paggamit ay nauugnay sa mas mababang kalusugang pangkaisipan at panlipunan, mas mataas na paggamit ng ipinagbabawal na gamot,

at pagkagambala sa pagtulog, na lahat ay nagpapalala sa kahinaan sa pagkabalisa at depresyon.

Binibigyang-diin ng mga kliniko na ang mga algorithm na idinisenyo upang mapakinabangan ang pakikipag-ugnayan ay maaaring magpahina sa mga sistemang pang-kontrol sa sarili ng mga kabataan na patuloy pang umuunlad, na nagpapataas ng panganib para sa kompulsibong paggamit, pagkabalisa sa paghahambing, at cyberbullying.

Halos saan man tayo magpunta, nakikita natin ang mga matatanda na nakatutok sa kanilang mga telepono, kahit na nagmamaneho pa ng sasakyan. Mula pa sa kanilang pagkabata, nakaupo na ang mga bata sa shopping cart o highchair sa restawran habang aliw ang kanilang digital media. Naniniwala kami na ang paglayo sandali sa mundo ng digital ay makapagpapalago ng mabuting kalagayan at panloob na kapayapaan.

Hindi namin binabatikos ang paggamit ng mga kahanga-hangang teknolohiya ng ating panahon. Gayunpaman, ipinaglalaman namin ang isang nakapapawi na panulidid upang labanan ito. Ito ay nakikilala sa Kasulatan bilang "lihim na lugar" na maaari nating pasukin at tamasahin ang kapayapaan, katahimikan, at karunungan ibinibigay ng Salita ng Diyos. "Ang tumatahan sa lihim na lugar ng Kataas-taasan ay mananatili sa lilim ng Makapangyarihan." ... Siya ang kanlungan ko at kuta ko; Ang aking Dios, sa Kaniya ako magtitiwala." (Awit 91:1,2). Paano natin mararating ang kanlungang iyon? Mas mahalaga, para sa aral ngayong araw, ay kung paano natin gagabayan ang ating mga anak patungo rito?

Ang ating mga Pangunahing Talata ay matalinong nagpapayo ng isang makadiyos na kapaligiran sa tahanan. Ang pamilyang pagbabasa ng Bibliya ay may malalim at mabuting impluwensya sa buhay. Nagsisimula ito sa mga pinuno ng sambahayan, na dapat pahalagahan ang salita ng Diyos sa kanilang puso. Pagkatapos, mula sa puso, araw-araw nilang ipahayag ang mga birtud ng batas ng Diyos. Pagnilayan ang mga salita ng salmista, "Ang kautusan ng Panginoon ay ganap, na bumabalik-loob sa kaluluwa; Ang patotoo ng Panginoon ay tiyak, na nagpapatalino sa mga payak; Ang mga tuntunin ng Panginoon ay matuwid, na nagpapasaya sa puso; Ang utos ng Panginoon ay dalisay, na nagpapaliwanag sa mga mata; Ang takot sa Panginoon ay malinis, na nananatili magpakailanman; Ang mga hatol ng Panginoon ay tunay at matuwid nang lubos. Mas kanais-nais sila kaysa sa ginto. ... Higit pa rito, sa pamamagitan ng mga ito ay napapababala ang Kanyang lingkod, At sa pagtalima sa mga ito ay malaking gantimpala." Awit 19:7-11

Sa pagkilala sa kapangyarihan ng mensahe ng Salmos na ito, paano natin maipagtatanggol ang anumang mas mababa kaysa sa isang tahananang puno , at sa kaalaman tungkol sa ating Dakilang Lumikha? Si Apostol Pablo ay isang kahanga-hangang espirital na ama. Mahal na mahal niyang binanggit, "Bagaman kayo'y may sampu't libong talaturu sa Cristo, hindi kayo maraming ama; sapagkat sa Cristo Jesus, ako ang nagkaanak sa inyo sa pamamagitan ng ebanghelyo." (1 Corinto 4:15). "Mga ama, huwag ninyong painitin ang inyong mga anak, baka sila'y malungkot." (Colosas 3:21). Nawa'y magkaroon tayo ng biyaya at karunungan upang gabayan ang ating

mga anak tungo sa at sa pamamagitan ng Salita ng Diyos sa bawat pagkakataon.

Mga Pahiwatig ng Pagiging Alagad

"Palagi naming iniuugnay sa aming mga pag-alala ang gawain ng inyong pananampalataya, ang pagsisikap ng inyong pag-ibig, at ang pagtitiis ng inyong pag-asa sa ating Panginoong Jesucristo, sa harapan ng Diyos at ating Ama."
1 Tesalonica 1:3

Ang mga alagad ni Cristo ay yaong mga tinanggap si Jesus bilang kanilang Manunubos. Bukod dito, inialay nila ang kanilang mga buhay sa banal na layunin na kinakatawan Niya sa pamamagitan ng pagtanggap sa kaniyang paanyaya na pasanin ang kanilang krus at sumunod sa kaniyang mga yapak, hanggang sa kamatayan. (Mateo 16:24). Ang salitang "disipulo" ay nangangahulugang "isang nag-aaral o mag-aaral," at ang mga disipulo ni Cristo ay tumatanggap ng kanilang pagtuturo mula kay Jesus, na kanilang tinatanggap bilang kanilang Guro at ang mga tagubilin Niya ay sumasalamin sa kalooban ng kanilang Ama sa Langit.

Sinabi ni Jesus tungkol kay Nathanael, "Narito, isang tunay na Israelita, na walang anumang panlilinlang!" (Juan 1:47). Ipinahihwatig nito na may mga taong noong panahon ni Jesus na itinuturing na mga Israelita, ngunit hindi naman talaga, sapagkat ang kanilang mga buhay ay hindi sapat na nakaayon sa kalooban ng Diyos ng Israel. Dahil dito, hindi nila tinanggap si Jesus bilang kanilang ipinangakong Mesiyas. Ganoon din ang totoo tungkol sa espirital na Israel sa kasalukuyan, na binubuo ng mga alagad

ni Cristo. May mga alagad na "tunay." Gayunpaman, mayroon ding mga nagpapahayag na tagasunod ni Jesus, ngunit mga alagad lamang sa pangalan, dahil hindi sila sumusunod sa mga aral ng Guro.

Ang katapatan ng puso ay isa sa mga pangunahing kwalipikasyon para sa tunay na pagiging alagad. Ang mga taos-puso ay magsusumikap na ipamalas ang kanilang mga paninindigan hindi lamang sa pamamagitan ng salita, kundi pati na rin sa pamamagitan ng gawa. Nagsulat ang Apostol Juan, "Mga minamahal kong anak, huwag nating mahalin sa salita o sa dila lamang, kundi sa gawa at sa katotohanan. At sa ganito'y malalaman natin na tayo'y mula sa katotohanan at mapakalma natin ang ating mga puso sa kaniya." 1 Juan 3:18,19

Ang mga kapatid sa Tesalonica, na pinagtutuunan ng ating pambungad na teksto, ay malinaw na tapat napatat "sa gawa at sa katotohanan," na nagpapakita ng pagiging tunay ng kanilang mga pagpapahayag bilang mga alagad. Pinuri sila ni Pablo sa kanilang gawa ng pananampalataya, paggawa ng pag-ibig, at pagtitiis ng pag-asa. Ang bawat tunay na alagad ni Cristo ay dapat magkaroon ng pananampalatayang kayang igalaw ang bundok, mapuno ng pag-ibig, at maging matiisin at magtitiis sa paglilingkod sa Panginoon, sa Katotohanan, at sa mga kapatid.

Gawa ng Pananampalataya

Pinuri ni Pablo ang mga kapatid sa Tesalonica para sa kanilang "gawa ng pananampalataya." Isang napakaangkop na pahayag ito, sapagkat kung saan may tunay na pananampalataya, di-maiiwasang may kaakibat na mga gawa. Maganda itong binuo ni Santiago nang siya ay sumulat, "Ang

pananampalataya, kung walang mga gawa, ay patay, sapagkat nag-iisa. Oo, maaaring may magsabi, 'Ikaw ay may pananampalataya, at ako ay may mga gawa; ipakita mo sa akin ang iyong pananampalataya na walang mga gawa, at ipakikita ko sa iyo ang aking pananampalataya sa pamamagitan ng aking mga gawa.' (Santiago 2:17,18). Ang halimbawang ginamit ni Santiago ay ang kaso ng isang mahirap na kapatid na lalaki o babae na pumapasok sa ating samahan. (Santiago 2:15,16). Kung hindi pansinin ang indibidwal, ipinapakita nito ang kakulangan ng mga gawa na dapat lumabas mula sa tunay na pananampalataya.

Maraming paraan kung paano gumagawa ang pananampalataya. Sa kanyang liham sa mga kapatid na Hebreo, binanggit ni Pablo ang marami sa mga ito. Sa pagbanggit ng ilang bahagi ng salaysay na ito, mababasa natin: "Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Abel ay nag-alay sa Diyos ng mas mahusay na hain kesa k Cain; ... Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Noah, bagaman siya'y pinaalalahanan ng Diyos tungkol sa mga bagay na hindi pa nakikita, sa takot ay naghanda ng isang daong para sa kaligtasan ng kaniyang sangbahayan; ... Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Abraham, nang siya'y tawagin upang lumabas at puntahan ang lugar na kaniyang tatanggapin bilang mana, ay tumalima; ... Sa pamamagitan ng pananampalataya rin, si Sara mismo ay nagkaroon ng lakas na magdalang-tao, at siya'y nanganak ng isang anak nang siya'y lampas na sa edad; ... Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Abraham, nang siya'y subukin, ay inihain si Isaac; ... Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Jacob, nang siya'y mamatay, ay pinagpala ang dalawang anak ni

Jose; ... Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Jose, nang siya'y mamatay, ay binanggit ang pag-alis ng mga anak ng Israel; at nag-utos tungkol sa kaniyang mga buto; ... Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Moises, nang siya'y mag-anak na, ay tumangging tawaging anak ng anak na babae ni Paraon; Kundi pinili niyang magdusa kasama ng bayan ng Dios, kaysa magtamasa ng pansamantalang ligaya ng kasalanan." Hebreo 11:4-25

Ang mga ito ay ilan lamang sa mga pagpapakita ng pananampalataya na pinulot ni Pablo mula sa buhay ng maraming tauhan sa Lumang Tipan. Pagkatapos ay idinagdag niya, "Ano pa ang masasabi ko? Sapagkat kulang ang oras para ikwento sina Gideon, Barak, Samson, at Jefte; pati na rin sina David, Samuel, at ang mga propeta: Na sa pamamagitan ng pananampalataya ay sinupil ang mga kaharian, nagawa ang katuwiran, nakamtan ang mga pangako, pinatahimik ang mga bibig ng mga leon, Apula ang lakas ng apoy, nakatakas sa talim ng espada, mula sa kahinaan ay naging malakas, nagpakalakas sa pakikipaglaban, pinagtabuyan ang mga hukbo ng mga dayuhan. Ang mga babae ay muling nabuhay ang kanilang mga patay." Hebreo 11:32-35

Dito binanggit ni Pablo ang mga gawa ng pananampalataya sa mga pagkakataong ginantimpalaan ng Panginoon ang mga tapat sa mga paraang nagpapakita ng kanyang kasiyahan sa kanila. Pagkatapos ay nagpatuloy siya: "Ang iba ay sumailalim sa malupit na pang-uuyam at pagbubugbog, oo, higit pa rito, sa mga gapos at pagkakakulong: Binato sila ng bato, hiniwa-hiwalay, tinukso, pinatay sa pamamagitan ng tabak: naglibot sila na nakasuot ng balat ng tupa at balat ng kambing;

naghihirap, pinahirapan, pinag-uusig; (Na ang mundo ay hindi karapat-dapat sa kanila:). naglagalag sila sa mga ilang, at sa mga bundok, at sa mga lungga at kuweba ng lupa." Hebreo 11:36-38

Tulad ng ipinapakita rito, marami ang nakaranas ng pagsubok at pag-uusig dahil, sa pamamagitan ng kanilang pananampalataya, nanindigan sila para sa layunin ng Panginoon at hindi nakipagkompromiso sa mga kapangyarihan ng kasamaan na nakapaligid sa kanila. Isang magandang halimbawa rito ang kaso ng tatlong kaibigan ni Daniel, na tumangging yumukod sa imaheng itinayo sa utos ni Nebucadnezzar. Ang mga tumangging sumamba sa imaheng ito ay ihahagis sa nag-aapoy na hurno at wawasakin. (Daniel 3:1-12). Nang mabigyan ng pangalawang pagkakataon, at matapos ang babala mula kay Nebucodonosor, sinabi ng mga tapat na tagapagtanggol na ito, "Kung mangyari man, ang aming Diyos na aming pinaglilingkuran ay makapagliligtas sa amin mula sa nag-aalab na hurno ng apoy, at ililigtas niya kami mula sa iyong kamay, Oh hari. Ngunit kung hindi, ipaalam mo sa iyo, Oh hari, na hindi kami maglilingkod sa iyong mga diyos, ni sasamba sa gintong larawan na itinayo mo." Daniel 3:17,18

Dito, ang gawa ng pananampalataya ay ang pagtangga na sumamba sa gintong larawan na itinayo ni Nebucodonosor. Ang tatlong Hebreo ay may pananampalataya na maniwala na ang kanilang Diyos ay may kakayahang iligtas sila mula sa malupit na kamatayan sa nag-aalab na hurno. Sa kabilang banda, hindi nila alam kung ito nga ang kalooban Niya para sa kanila. Gayunpaman, gumana ang kanilang pananampalataya upang bigyan sila ng tagumpay laban sa tukso anuman ang maaaring maging

kinalabasan. May pananampalataya sila na maniwala na, kung sila ay mamatay, ito ay dahil nakita ng kanilang Diyos na ang k na ito ang pinakamabuti. Ang kanilang tunay na pag-asa ay ang pagliligtas sa pamamagitan ng "isang mas mabuting muling pagkabuhay." Hebreo 11:35

Ang Pagpupunyagi ng Pag-ibig

Maraming paraan kung paano naglilingkod ang pag-ibig. Sa mga kapatid na Hebreo, isinulat ni Pablo, "Hindi naman hindi-matuwid ang Diyos upang kalimutan ang inyong gawain at pagsisikap ng pag-ibig na ipinakita ninyo sa kaniyang pangalan, sa pamamagitan ng inyong paglilingkod sa mga banal at patuloy na paglilingkod." (Hebreo 6:10). Dito, ang tinutukoy na "pagsusumikap ng pag-ibig" ay para sa kapakanan ng mga kapatid. Ito ay alinsunod sa utos ng Guro na tayo'y magmahalan sa isa't isa gaya ng pagmamahal niya sa atin. Ang pag-ibig niya sa atin ang nagtulak sa kanya na ialay ang kanyang buhay para sa atin. Kaya naman, sa kanyang paalala, isinulat ni Juan na dapat tayong mapuno ng pag-ibig: "Nararapat na ialay natin ang ating buhay para sa mga kapatid." 1 Juan 3:16

Boluntaryo ang paggawa dahil sa pag-ibig. Maaaring mahikayat ng pag-ibig ang isang tao ngunit hindi mapipilitan. Ang pag-ibig ay nakabatay sa pagiging hindi makasarili at ito ay mula sa Diyos. Sa Diyos, mayroon tayong sukdulang halimbawa ng pag-ibig. Lahat ng kaniyang likhang-sining ay, sa isang pananaw, ebidensya ng kaniyang pag-ibig. Hindi niya kailangan ang mga bagay na kaniyang nilikha. Ito ay para sa kapakinabangan ng kaniyang nilikha. Ang pinakamahuhusay na pagpapakita ng pag-ibig ng Diyos ay nasa kaloob ng kaniyang nag-iisang Anak

upang maging Tagapagligtas at Saviour ng mundo. "Sapagkat ganito inibig ng Diyos ang mundo, na ibinigay niya ang kaniyang nag-iisang Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa kaniya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan." Juan 3:16

Sa ilang pagkakataon sa Bagong Tipan, ang salitang Griyego na agape – na nangangahulugang pag-ibig – ay isinalin bilang "kawanggawa." Bagaman mas gusto ng karamihan sa mga estudyante ng Bibliya ang salitang "pag-ibig" kaysa "kawanggawa," mas malapit ang kahulugan ng dalisay na kawanggawa sa ipinahihiwatig ng Kasulatan tungkol sa banal na pag-ibig. Ang kawanggawa ay ang akto ng pagbibigay sa mga taong mula sa kanila ay wala nang pag-asa ng anumang kapalit. Totoo ito sa kaloob ng Diyos na ang Kanyang Anak. Sa pagtanggap ng kaloob na ito, nauunawaan natin na wala tayong magagawa upang mabayaran ito. Ang tanging magagawa natin ay ipahayag ang ating pasasalamat sa pamamagitan ng pagtanggap ng kaloob at pag-alay ng ating buong buhay sa Kaniya na nagbigay nito.

Ang pag-ibig ay nagsusumikap, ang pag-ibig ay nagbibigay, at sa gayon ay nahahayag ang pag-ibig sa pamamagitan ng paglilingkod sa Panginoon, sa Katotohanan, at sa mga kapatid—lahat ay "walang nakatagong kondisyon." Kung saan pinupuno ng pag-ibig ang puso, doon ay may mga gawa ng pag-ibig. Magkakaroon ng araw-araw na sakripisyo para sa kapakanan ng iba, lalo na ng mga kapatid. Magkakaroon ng nag-aalab na sigasig na maglilingkod sa Panginoon at ipahayag ang kaniyang mga kapurihan. Kapag walang ganitong pagpapakita, ibig sabihin ay kulang ang pag-ibig. Tulad ng tanong ni

Juan, "Paano manirahan ang pag-ibig ng Dios" sa ganitong tao. 1 Juan 3:17

Binanggit ni Pablo ang iba pang mga gawain ng pag-ibig na dapat nasa puso at buhay ng mga alagad ng Panginoon. "Ang pag-ibig ay mapagkatiis, mapagkawanggawa; ... hindi mapanibugnot; ... hindi mayabang, hindi palalo, hindi gagawa ng hindi karapat-dapat, hindi makasarili, hindi madaling magagalit, hindi nag-iisip ng masama; hindi nagagalak sa kasamaan, kundi nagagalak sa katotohanan; lahat ng bagay ay tinitii, lahat ng bagay ay pinaniniwalaan, lahat ng bagay ay inaasahan, lahat ng bagay ay pinagtitiisan. Ang pag-ibig ay hindi kailanman nagwawakas." (1 Corinto 13:4-8). Hindi dapat asahan na sa ating nahulog na laman ay mapupuno tayo ng pag-ibig nang lubos upang ganap na matugunan ang iba't ibang katangiang ito. Gayunpaman, kung mayroon tayong taimtim na pagnanais na gawin ito, malaking bahagi nito ay lilitaw sa ating pakikipag-ugnayan sa isa't isa at pati na rin sa mga taong nakakasalamuha natin sa mundo.

Mapagpasensyang Nag-aasam

Pinupuri rin ni Pablo ang "pagkakatiis sa pag-asa sa ating Panginoong Jesucristo" ng mga kapatid sa Tesalonica. Sa ibang lugar ay isinulat niya, "Sapagkat sa pag-asa tayo'y naliligtas; datapuwat ang pag-asa na nakikita ay hindi pag-asa: sapagkat ang isang bagay na nakikita ng sinoman, bakit pa nga siya nag-aasam?" (Roma 8:24). Bilang mga alagad ni Cristo, inaasahan natin ang mga bagay na ipinangako ng Panginoon, ang mga bagay na hindi pa natin nakikita. Nangunguna rito sa Maagang Simbahan ang pagtatatag ng kaharian ni Cristo na kanilang inasahang paglalaanan at paghahari kasama niya.

(Pahayag 20:6). Nagagalak tayo sa pag-unawa na papalapit na tayo sa panahong iyon, ngunit hinihintay pa rin natin ang katuparan ng pag-asa na mabuhay at maghari kasama ni Cristo. Tayo, tulad ng mga alagad sa Maagang Simbahan, ay patuloy na nangangailangan ng "pasyensya ng pag-asa."

Ang paghihintay na ito ay nangangailangan ng pasensya at pagtitiis, sapagkat habang naghinihintay tayo ay may mga pagsubok na dapat tiisin. Muling isinulat ni Pablo, "Pinagmamalaki pa nga namin ang aming mga paghihirap, sapagkat nalalaman namin na ang paghihirap ay nagbubunga ng pagtitiis; at ang pagtitiis naman, ng karanasan; at ang karanasan, ng pag-asa. At ang pag-asa ay hindi nagbibigay ng kahihyan, sapagkat ang pag-ibig ng Diyos ay ipinububo nang sagana sa aming mga puso sa pamamagitan ng Banal na Espiritu na ipinagkaloob sa amin." Roma 5:3-5

Sa Aklat ng mga Hebreo, mababasa natin tungkol sa ipinangakong pagbabalik ni Cristo na direktang kaugnay sa pangangailangan ng mga disipulo ng pagtitiis. "Kayo'y nangangailangan ng pagtitiis, upang, pagkatapos ninyong gawin ang kalooban ng Dios, ay tanggapan ninyo ang pangako. Sapagkat paikliin pa ang sandali, at ang magsisidating ay darating, at hindi magluluat. Ngayon, ang matuwid ay mabubuhay sa pamamagitan ng pananampalataya; datapuwat kung ang sinuman ay umatras, ang aking kaluluwa ay hindi magkakaroon ng kasiyahan sa kaniya." (Hebreo 10:36-38). Mula sa Apostol Santiago, mababasa natin, "Maging matiisin kayo nga, mga kapatid, hanggang sa pagparito [presensya] ng Panginoon. Narito, ang magsasaka ay naghinihintay sa mahalagang bunga ng lupa, at nagkakaroon ng mahabang pagtitiis para rito,

hanggang sa matanggap niya ang maagang ulan at ang huling ulan. Maging matiisin kayo naman; patatagin ninyo ang inyong puso; sapagkat ang pagparito [presensya] ng Panginoon ay malapit na." Santiago 5:7,8

Sa probidensya ng Panginoon, madalas Niyang pinahihintulutan ang Kaniyang bayan na isipin na ang mga pangyayari sa pagtupad ng Kaniyang plano ay mas malapit nang mangyari kaysa sa kung ano ang tunay na nangyari. Lalo itong totoo pagdating sa pagbabalik ni Cristo at sa pagtatatag ng Kaniyang kaharian. Marami sa mga alagad sa Maagang Simbahan ang naniwala na malapit nang bumalik si Cristo. Gayunpaman, nakita nina Pedro at ng iba, bago pa man nila matapos ang kanilang paglalakbay, na hindi ito mangyayari sa kanilang kapanahunan. Pinagdudahan, gayunpaman, kung may sinumang nakaintindi na lilipas pa ang napakaraming siglo bago maganap ang natatanging pangyayaring ito sa plano ng Diyos.

Gayunpaman, napakahalaga ng dakilang pag-asang ito kaya't araw-araw nilang hinihintay ang katuparan nito sa pamamagitan ng pagtamo ng pasensya at pagtitiyaga. Ganoon din ang kalagayan ng mga kapatid sa Tesalonica at, batay sa obserbasyon ni Pablo sa ating teksto, matiisin nilang hinintay ang katuparan ng kanilang pag-asa sa wastong paraan sa pamamagitan ng patuloy na pagiging aktibo sa paglilingkod sa Panginoon. Aktibo silang naghintay.

Pagpapahayag ng Mensahe

Sa ating tampok na kasulatan, nang purihin ni Apostol Pablo ang mga kapatid sa Tesalonica para sa kanilang gawain ng pananampalataya, tinutukoy niya ang

kanilang aktibidad sa pagpapahayag ng Ebanghelyo ni Cristo. Lumilitaw ito sa konteksto ng mga salita ng apostol. Sa mga sumunod na talata mababasa natin, "Ang aming ebanghelyo ay hindi lamang dumating sa inyo sa salita, kundi pati na rin sa kapangyarihan at sa Banal na Espiritu, at sa lubos na katiyakan, sapagkat alam ninyo kung anong uri ng mga tao kami sa inyo para sa inyong kapakinabangan. At kayo'y naging taga-pagsunod sa amin at sa Panginoon, nang tanggapin ninyo ang salita sa gitna ng malaking paghihirap, na may kagalakan ng Banal na Espiritu; kaya't kayo'y naging huwaran sa lahat ng mga mananampalataya sa Macedonia at Achaia. Sapagkat mula sa inyo ay umalingawngaw ang salita ng Panginoon, hindi lamang sa Macedonia at Achaia, kundi pati na rin sa bawat pook ay sumidhi ang inyong pananampalataya sa Diyos; sa antas na hindi na kami kailangang magsalita pa." 1 Tesalonica 1:5-8

Dito ay inilalahad ni Pablo ang paraan ng kanyang pagsaksi sa Ebanghelyo sa mga naging alagad sa Tesalonica. Ang kanyang sigasig at katapatan ay nahayag sa kanila. Binanggit niya na sila ay naging tagasunod niya gaya ng pagiging tagasunod niya kay Cristo, na ginagaya ang kanyang sigasig bilang misyonero sa pagpapahayag ng mabuting balita. Dahil dito, sila naman ay naging huwaran "sa lahat ng mga mananampalataya sa Macedonia at Achaia." Pagkatapos ay ipinaliwanag niya kung bakit: "Sapagkat mula sa inyo ay umalingawngaw ang salita ng Panginoon, hindi lamang sa Macedonia at Achaia, kundi pati na rin sa bawat pook ay kumalat ang inyong pananampalataya sa Diyos." Mga kahanga-hangang pahayag ito!

Si Jesus, ang ating Guro at Tagapagturo, na ipinangangako nating mga alagad, ay nag-iwan ng utos na tayo ay maging mga saksi niya sa buong mundo. (Mateo 28:19; Gawawa 1:8). Kung may pananampalataya tayo sa kaniya at sa kaniyang pamumuno, susundin natin ang kaniyang mga utos. Ang kabiguan na sumunod nang buong-buo ay magiging ebidensya ng kakulangan sa pananampalataya, sapagkat ang gawaing ito ng pananampalataya ay mawawala sa ating pang-araw-araw na buhay. Maging katulad nawa tayo ng mga kapatid sa Tesalonica, na ipinangaral nang malawakan ang Salita ng Panginoon. Sa gayon, nagpatunay sila ng kanilang katapatan sa pagsunod sa halimbawang itinakda ni Pablo para sa kanila. Sinunod nila siya gaya ng pagsunod niya kay Jesus, na siya mismo ay tapat din sa pagpapangaral ng Ebanghelyo ng kaharian. Mateo 4:17; Lucas 4:43

Ang Parehong Pagsusulit Ngayon

Tayo, sa kasalukuyan, ay nasa isang kalagayang may mas malalim na kaalaman tungkol sa pag-usbong ng plano ng Diyos kaysa sa mga nasa Maagang Simbahan. Gayunpaman, ang pagsubok ng matiyagang pagtitiis ay naroroon din para sa atin. Nais nating lahat na makita ang mabilis na katuparan ng ating mga pag-asa sa kaharian, ngunit wala tayong katiyakan kung kailan ito mangyayari. Tulad ng mga kapatid noong kapanahunan ni Pablo, inutusan din tayo na ipagpatuloy ang pag-alay ng ating buhay sa paglilingkod sa Panginoon nang hindi alam kung gaano pa katagal tayo tatawagin upang maglingkod, maghandog, at magdusa.

Ito ang dahilan kung bakit kailangan natin ang matiyagang pagtitiis ng pag-asa. Ang pagtitiis na ito

ang magbibigay-daan sa atin upang mapanatili ang ating pag-asa, gaano man katagal ang panahon ng paghihintay, at gaano man kabigat ang ating mga karanasan sa paglilingkod sa Panginoon habang aktibong naghihintay tayo. Tunay na ito ay isang pagsubok sa pagtitiis. Huwag nating mawala ang ating unang sigla para sa Katotohanan at sa paglilingkod dito dahil lamang sa tila pagkaantala ng katuparan ng ating mga pag-asa. Ang Diyos ay isang perpektong tagapagbantay ng oras, at bawat detalye ng kaniyang plano ay natutupad nang eksakto sa takdang panahon na itinakda Niya. Kung sa atin ay tila nagpapaliban ang bisyon, dapat nating maunawaan na hindi naman talaga ito ang kaso. (Habakkuk 2:3; Hebreo 10:37). Sa halip, sinusubok ng Panginoon ang ating pagtitiis sa pag-asa at pinagmamasdan kung gaano tayo kasigasig sa Kanyang paglilingkod sa kabila ng tila tagal ng paghihintay.

Nang tiniyak ni Pablo sa mga kapatid na Hebreo na hindi di-matuwid ang Diyos upang kalimutan ang kanilang paggawa ng pag-ibig, idinagdag niya, "Inaasahan naming ipakita ng bawat isa sa inyo ang parehong sigasig tungo sa ganap na katiyakan ng pag-asa hanggang sa wakas." (Hebreo 6:10,11). Hindi sapat na magpatuloy ang ating gawain ng pananampalataya, paggawa ng pag-ibig, at pagtitiis ng pag-asa, maging sa maikling panahon o sa loob ng maraming taon. Ang pagsubok ng tunay na disipulado ay ang katapatan hanggang sa dulo ng makipot na daan, hanggang sa kamatayan. "Maging tapat ka hanggang sa kamatayan, at ibibigay ko sa iyo ang korona ng buhay." Pahayag 2:10

Sa pagpapaliwanag ng Pahayag ng Manghihasik, sinabi ni Jesus, "Ito ang pabula: Ang binhi ay ang salita

ng Diyos. Ang mga nasa gilid ng daan ay ang mga nakakarinig; pagkatapos ay dumarating ang diyablo at inaalis ang salita mula sa kanilang mga puso, baka sakaling maniwala sila at maligtas. Ang mga nasa bato naman ay ang mga, kapag narinig nila, ay tinatanggap ang salita nang may kagalakan; at ang mga ito ay walang ugat, na sa panandalian ay naniwala, at sa panahon ng tukso ay natitised. At ang binhing nahulog sa mga tinik ay ang mga taong, nang marinig ang salita, ay lumalabas at nabubulagtawan ng mga pagkabahala sa buhay, kayamanan, at kaligayahan nito, at hindi nagbubunga nang ganap. Ngunit ang nasa mabuting lupa ay ang mga taong, sa tapat at mabuting puso, nang marinig ang salita, ay iningatan ito at nagbunga nang may pagtitiis." Lucas 8:11-15

Ang binhing nahulog sa mga tinik ay may dalang espesyal na babala para sa lahat ng mga alagad ng Panginoon. Kailangan tayong maging mapagmatyag upang hindi labis na makialam ang mga pagkabahala sa buhay na ito sa ating gawain ng pananampalataya at paggawa ng pag-ibig. "Ang matiyagang pagpapatuloy sa paggawa ng mabuti" ang pinakamabisang pananggalang laban sa panganib na ito, kasama ang panalangin para sa walang-hanggang lakas upang patuloy na magpagal hanggang sa matapos ang ating lakbayin. Roma 2:7

Sa huli, tungkol sa alipin na tapat na ginamit ang mga pag-aari ng Panginoon, mababasa natin sa Parabula ng mga talento: "Sinabi sa kaniya ng kaniyang panginoon, 'Mabuti! Mabuti at tapat na alipin. Tapat ka sa kaunti; ilalagay kita sa marami. Pumasok ka sa kagalakan ng iyong panginoon.'" (Mateo 25:21). Nawa'y bawat isa sa atin ay tapat na ipagpatuloy ang ating gawain ng pananampalataya, paggawa ng pag-

ibig, at pagtitiis ng pag-asa, "sa harap ng Diyos at ating Ama," hanggang sa katapusan ng ating panandaliang pananatili sa lupa.